

te gast

Homo-emancipatie onder grote druk

De homo-emancipatie staat wereldwijd onder grote druk. Gert Leers vindt dat uitgeprocedeerde homoseksuele asielzoekers, bij terugkeer naar hun moederland, beter weer terug in de kast kunnen gaan. Al Jazeera meldde onlangs dat in Sint Petersburg homoseksuelen die uitkomen voor hun geaardheid opgepakt kunnen worden.

Nee, dan zijn we in Nederland een stuk verder. Toch kruipen homoseksuelen hier ook vaker terug in de anonimiteit. De tolerantie ten opzichte van homoseksuelen is aan het verdwijnen. In sommige buurten zijn stelletjes weggepest en kunnen de overheden geen grip krijgen op de pesterijen. Soms denk ik dat deze verminderde tolerantie ook ontstaat door de berichtgevingen over seksueel misbruik van jongeren en kinderen.

Maar homoseksualiteit staat los van welk misbruik dan ook. Het is geen ziekte en valt niet te genezen door te bidden, door onthouding, door therapie of door toch te trouwen met iemand van het andere geslacht. Meer mensen zouden Swaab moeten lezen, die stelling neemt voor een graduele seksuele belangstelling, van volledig hetero, via iets minder hetero en bi-seksueel naar iets meer en volledig homoseksueel.

Ondanks zulke inzichten gaat het behoudende stukje van Nederland met de conservatieve religies keihard verder met het veroordelen van homoseksualiteit. Net als de Islam accepteren de gereformeerden enkel hetero-

seksualiteit.

Er is meer aan de hand. Neem de verzorgingshuizen in ons land. Management en personeel van deze instellingen blijken vaak niet te vragen naar de relaties en achtergronden van hun cliënten. Bijna alle persoonlijke kenmerken van de bewoners; geaardheid, religie, afkomst en beroepsverleden wijken voor de aanpak van de instelling. Het individu behoort zijn belangen aan te passen aan het beleid en niet andersom. Dit leidt, ondanks voorlichtingen van het COC, het Consortium 50+ en het welzijnswerk, tot schrijnende situaties.

De Manus Branding Stichting ontwikkelt een theaterstuk om homoseksualiteit in verzorgingshuizen bespreekbaar te maken. Nu we vlak voor de première staan valt op hoe moeilijk het is om bij deze instellingen door te dringen. De meeste zeggen dat het niet nodig is om specifieke aandacht aan homoseksualiteit, religie of ras te schenken. Dit zou afleiden van de basiszorg want, zoals ik al zei, bewoners zijn cliënten die zich behoren te gedragen naar de regels van het huis.

Je zult maar homoseksueel zijn en niet meer zelfstandig kunnen wonen. Naast het opgeven van zelfstandigheid lever je dus ook een deel van je identiteit in. Dat in een land waar ruimte en aandacht voor het individu bijna heilige woorden aan het worden zijn.